

Elşən Mirişli

*Gəncə şəhəri,
tarixçi*

I Yazı

“Camiu-d-duval” əsərində yazılıb: “Türkmanlar türklərin bir qoludur ki, Türküstan ölkəsindən çıxaraq Xorasana san hərəkət etmiş, sonra isə ətraf məmləkətlərə yayılmışlar. Onların çoxlu çadın və mal-qarası olar, yayda yaylağa, qışda qışlağa köçərdilər. Oğuz tayfaları qanşaraq türkman adlanıblar. Çoxlu qəbilələrdən ibarətdilər; qəbilələr işarələrə və say-sız-hesabsız kiçik qollara bölünür. Onların hər birinin xüsusi adı vardır ki, öz aralarında istifadə olunur”.

Rus şərqşünası Vasili Bartold Çin mənbələrinə istinad edərək yazır: “Xəzər dənizindən tutmuş Çin sərhədlərinə qədər uzanan torpaqlarda yaşayan türklər əsas üç qövmdən ibarətdir:

1. Uzlar və ya Quzlar- Xəzər dənizindən tutmuş Sır-Darıya çayına qədər olan ərazidə məskən salıblar.

2. Karluqlar-Fərğənədən şərqə san iyirmi günlük məsafədə yerləşən ərazidə məskən salıblar.

3. Toquzquz-“Doquz Oğuzlar” Karluqlarla Çin sərhədləri arasında ərazidə məskən salıblar.

Mahmud Kaşğari yazır: “Oğuzlar türk nəslindəndir, onlar həm də türk-mən adlanırlar. 24 qəbiləyə bölünür. Hər qəbilənin öz əlaməti və möhürü var. Onlar əmlak və mal – qaralarını nişanlayırlar”. Karluqlar haqqında isə yazır ki, onlar köçəridirlər və Uzlar və ya Quzlar kimi onlara da türkman deyilmi.

Şərqşünas alim Vasili Bartold həmçinin yazır: “İki ən böyük türk imperiyasını- Səlcuq (1037-1157) və Osmanlı dövlətlərini (1299-1922) yaradanlar məhz həmin türkmanlar içərisindən çıxıblar”.

Alim-tədqiqatçı Murad ər-Rəmzi yazır: “Əbülfəzi demişdir: “Oğuz xanın oğulları Mavəraünnəhr və Xorasana bir qisim türkmanlarla gəlib... Türkman adı burada formaca fərqlənib. Əbülfida qeyd edir ki, islamın lap başlanğıcında Xorasana və Mavəraünnəhr türkmenlərinin müsəlman olanlarını belə adlandırdılar. İstilaçı ərəblərlə rəiyyət təşkil edərək dillərini öyrəndiklərindən, müsəlman türklər onlarla yerli əhali arasında bir növ tərcüməçi (tərcümən vəzifəsini yerinə yetirdiklərindən bu adı qazanmışdılar. Sonradan həmin söz (tərcüməçi) tərif edilərək türkmanla çevrilir”.

Millətlər Liqasında yaradılmış xüsusi beynəlxalq komissiya tərəfindən tərtib edilmiş beynəlxalq əhəmiyyətli rəsmi sənəddə də türkmanlar haqqında söhbət gedir. Həmin sənəddə “İraqa Türkiyə arasında sərhəd məsələsinə aid sorğuya nəzarət etmək üçün Millətlər Liqası tərəfindən seçilmiş xüsusi komissiyanın hesabatı”dır. 30 sentyabr 1924-cü ildə Millətlər Liqasına təqdim edilmiş həmin hesabatda deyilir: “Miladın XI əsrində Ceyhun çayını keçib islamı qəbul edən bütün türklər türkman, yaxud türkmen adlandırılmışdır. Bütün bu qəbilələr Oğuzla aid edildiyi üçün belə hesab etmək olar ki, türkman məfhumu Oğuz məfhumunu əvəz etmişdir. Türkman məfhumu heç bir şübhə yoxdur ki, bu məfhum İranda, Azərbaycanda, İraqda, Türkiyədə, Suriyada, Misirdə yaşayan bütün türklərə aid edilir.”

Britaniya hökumətinin belə bir iddiası rəsmən bildirmişdi. İraq türkmanları Osmanlı dövləti yaradılardan çox-çox evvel indiki İran adlandırılan ölkədən gəlmişlər və çox

güman ki, Abbasi xəlifələrinin silahlı qüvvələrini təşkil edən türkmanlardan törəyiblər.

Britaniya nöqteyi-nəzərini təsdiq edən Millətlər Liqasının xüsusi komissiyasının hesabat sənədində həmçinin deyilir: “ Britaniya hökumətinin fikri həqiqətə uyğun görünür. Çünki onların (İraq

türkmanları nəzərdə tutulur) əksəriyyəti Toğrul əsgərlərinin, Abbasi xəlifəsinin müttəfiqlərinin, Atabəy döyüşçülərinin nəslindən yaranıblar. Səlcuq sultanları bir şahzadəni bir əyalətə vali göndərəndə, onunla birlikdə oğuz bəylərindən bir atabəy də göndəridilər. Türkmanlardan bir qismi həmçinin Osmanlı sultanlarından və zabitələrindən törəyiblər.”

Bu bir həqiqətdir ki, İraqda türk-

edəndə türklərin çoxu ora köçürülür. Onların nəsilərindən bir qövmin diyədək qalır ki, onu məşhur hoqqabaz İbn Maraqlı hər yanda tanıtdırıb”. Ubeydullah ibn Ziyad türk əsgərlərindən hərbi hissələr yaratmış ilk ərəb sərkərdəsi sayılır.

Məlumdur ki, Ubeydullah ibn Ziyad o dövrdə Yeməndə üsyan qaldırmış vəhşi ərəb qəbilələrini tabe etmək üçün türkmanlardan istifadə etmişdir.

Konyada yaradılmış Səlcuq dövlətinin bir hissəsini təşkil edən Kiçik Asyanın digər türkləri kimi Osmanlı türklərinin əcdadları da XIII əsrdə türkman adıyla tanınırdılar.

1055-ci ildə Toğrul bəy Səlcuqinin (1037-1063) rəhbərliyi altında və türkmanların (Oğuz türkləri) çox böyük bir dəstəsi İraqa gəlir. Toğrul bəyin Bağdad yürüşü, əsasən, 1055-

İraq Türkmanları kimdir?

manların yaşama tarixi Millətlər Liqasının xüsusi komissiyasının hesabatında göstərilən dövrlərdən də əvvəl başlayır. Tarixi məlumatlar türkmanların böyük dəstələrlə İraqa ilk gəlişini h.t.54-cü ilinə aid edir. Bu hadisə Ubeydullah ibn Ziyadın Xorasana vali təyin edildiyi vaxt olmuşdur. Onun zamanında ərəb ordusu ölkənin mərkəzinə doğru irəliləyərək türklərlə müharibəyə girişmişdir. Ubeydullah ibn Ziyad ordunu Ceyhun çayından keçirərək bir sıra türk şəhərlərini, məsələn, Buxaranı fəth etməyə çalışıb. Məşhur tarixçi Ət-Təbəri yazır ki, Ubeydullah (h.t.54-cü, m.t.673-cü il) rabiul-əvvəl ayında hücumla Ceyhun çayını keçib Buxaranın üstünə yerişib, sonra Bikanədə sarı hərəkət edib. Türk qoşunu qadın hökmdar Qibəc Xatunun rəhbərliyi altında şiddətli müqavimət göstərmiş. Onların göstərdiyi yüksək şücaət, silah oynatma qabiliyyəti ərəb sərkərdəsinin diqqətini cəlb edərək heyran qoymuşdur. Sonra o, Buxara türklərindən-fazzlardan iki min ən yaxşı ox atan döyüşçü seçərək, İraqa göndərir və onları Bəsrədə yerləşdirir.

Əl –Həmədani yazır: “Sərkərdə Ubeydullah ibn Ziyad onlardan-fazzlardan dörd minlik qüvvəti və gənc döyüşçü toplayıb İraqa göndərdi və Bəsrədə yerləşdirdi. Onlara məsarif verdi, ərzaqla təmin etdi, məişətlərini təchiz etdi”.

Əl-Balazuri yazır: “Ubeydullah ibn Ziyad Buxara camaatından bir bölüyü sürgün etmişdi. Bəziləri deyirdilər ki, onları zorla göndərmiş, bir başqaları isə güman edirdilər ki, onları dinə dəvət etdiyindən razı olublar. Hər halda, onlar köç edərək Bəsrədə məskən salmağa razılıq veriblər. Əl-Həccac nəslə Vasit şəhərini bina

ci ildə baş verib və Abbasi xəlifəsini Bueyhiyənin (934-1055) təsirindən azad etmək, Bağdadı almaq və Səlcuq hakimiyyətini Şərqdən Qərbə doğru genişləndirmək məqsədi güdürdü; bu yürüşlə Toğrul bəy Bağdadı ələ keçirərək Abbasi xilafətinin qoruyucusu rolunu oynadı, bununla da öz sultanlığını və islamın nüfuzunu möhkəmləndirdi. Bağdadı idarə edən Bueyhiyə (şia sülaləsi) Abbasi xəlifəsinin dini və siyasi səlahiyyətlərini məhdudlaşdırdı. Toğrul bəy tacik Bueyhiyəli və şia ərəbləri İraqdan çıxararaq öz hakimiyyətini bərqərar etdi.

Toğrul bəy 1055-ci ildə Bağdadı gədir və ona Abbasi xəlifəsi tərəfindən sultan ləqəbi verilir. 1063-cü ildə Toğrul bəy Reydə vəfat etdi. Toğrul bəyden sonra Çağrı bəyin oğlu Alp Arslan sultan olub, Bizans ölkəsi olan Anadoluya qoşun çəkdi və 1071-ci ildə Malazgirdə yunanları ağır şəkildə məğlub edib, Anadoluya girməyə müvəffəq oldu.

Qeyd etmək lazımdır ki, Buveyhi hakimiyyəti zamanı İraqa axışmış gələnlər türklər ölkənin əsasən mərkəzi və cənub hissələrini özələrinə yeni vətən seçdilər. Şimalın şəhər və strateji vilayətləri-Samarra, Mosul, Kerkük, Ərbil, Tikrit və başqaları onların yaşayış məskənləri olurdu.

İbn Əl-Əsir belə yazır “Muizzud-dövlətin öz dostları türklərə və başqalarına bəslədiyi etibar onun səxavət əlini açdı, onlara var-dövlət və Bəsrədə, İraqın mərkəzi hissəsində torpaq payları verdi”.

Səlcuqların əsgər topladıqları minlərlə türkman İraqa qul kimi yox, əksinə, böyük dəstələr şəklində, silahlı fəateh-xilaskarlar tək daxil olur, özlərini ağa kimi aparırdılar. Səlcuq sərkərdə və əmirləri İraqda var-döv-

lete çatdılar. Onlar İraqda və qonşu ölkələrdə-Ərəb yarımadasında, Şamda və Əcəm ölkəsində yerləşdilər. Səlcuq əmirləri çoxlu dövlətlər yaratdılar. Onlardan: “Mardin və ətraf vilayətlərdə Bəni Artıq əmirliyini, Mosul Atabəylər dövlətini, Ərbildəki Bəni Zeynəddin Kuçək əmirliyini, Kerkükdə Bəni Qıpcıq əmirliyini, Diyarbəkrdə Qara Aslan əmirliyini, Bəni Dekizlərin Azərbaycan (dağ) Atabəylər əmirliyini, Səlgəriyyə (Şiraz və ətraf fars torpaqlarında) əmirliyini, Cəbəl Həmrində Eyvaqiyyə əmirliyini, Xuzistanda Bəne Şimlə Aydoğdu dövlətini və başqalarını göstərmək olar”.

Göstərilən əmirliklər Səlcuqlar dövlətinin fəaliyyəti dövründə yaranıblar. Onların bezi Ərəb yarımadasında, Əcəm ölkəsində sonralar da yaşamaqda davam ediblər.

qalanın adından (“bayat” sözü) götürülüb. Səlcuqlar dövründə bayatın axını bu torpaqlara da gəlib çatıb. Çox güman ki, qəbilənin Kerkük ətrafında qərar tutub məskən salması da səlcuqlar dövründə başa çatıb”.

Göstərilən ensiklopediyada həmçinin deyilir: “Kerkük vilayətində və Kerkükdə məskən salmış türkmanların əksəriyyətinin əslə bayat qəbiləsindəndir”. Bayat nəslinin Mosul vilayətində, Tələfərdə, Bağdadda, Kənanıyyədə, Hillədə bu gün yaşamağı inkaredilməz faktıdır. Onlar bu torpaqlarda o dövrdən məskən salıblar.

Ensiklopediyada həmçinin deyilir: “Onlar, yəni bayat qəbiləsi, İraqda 13 qola və hər qol da müxtəlif nəsilərə bölünüblər. Bayat qəbiləsindən İraqda böyük türk şairi Məhəmməd

Füzuli yaranıb. Ümumən türk-şərq musiqisi muğamlarından biri sayılan bayatı muğamının adı da bayat türkmanlarına aiddir.

Həmin mənbədə daha sonra oxuyuruq: “Bayat qəbiləsi oğuzları, yaxud türkmanları təşkil edən 24 boydan biridir ki, onlar mənşə etibarilə bütün Anadolu, Azərbaycan və Türküstan türklərini əhatə edirlər. Bu boy (Bayat) öz başlanğıcını ölkələr fəth etmiş Oğuz xanın altı oğlunun birindən (Gün xandan) götürür. Bayat boyu qədim zamanlarda digər Oğuz boyları arasında rəhbər və hakim mövqə tutan “Boz ox” boylarından biri hesab edilmişdir.

Bayat dörd boyun təşkil etdiyi Boz oxun tərkibində öz əhəmiyyətinə görə kayı boyundan sonra ikinci yerdə durardı. Bayatın başçısı xanın sağ tərəfindəki birinci yerdə oturmaq hüququna malik olub. Boz ox-dan təşkil edilmiş oğuz qoşununun sağ cinahı da Bayata məxsus olardı. Xanın “şulən” adlanan əyan məclislərində ən ləziz təamlar da onun iştirakı ilə yeyilirdi.

Cənubi İraqda məskən salmış bayatlılar ərəblərlə o qədər qaynayıb qarışıblar ki, boylarındakı addan başqa bir iz qalmayıb. Mərkəzi və şimali İraqda yaşamış bayatlıların əksəriyyəti isə ərəblərin dinini öyrənməklə yanaşı, öz dillərini də saxlayıblar.

Beləliklə yavaş-yavaş İraqa daxil olub yerləşmiş türk sakinlərin sayı artır. Onlar əsas etibarilə ölkənin mərkəzi və şimal hissəsini, həmçinin də cənub hissəsinin bir qismini özələrinə məskən seçirlər; şəhərlərdə və əkinçilik ərazilərində yerləşməklə yanaşı, özləri də yeni şəhərlər və kəndlər salırlar, tarix bizə türkmanların bu şəhərlərdə yaşadığını xəbər verir: Vasit, Hillə, Bağdad, Qızıl-ribat (-Səadiyyə), Zeyyuh, Şəhraban, Məndəlli, Qazaniyyə, Kənan, Adaniköy (Mənsuriyyə Cəbə), Zorbatıyyə, Delli Abbas, Qarağan, Xaniqin. Bundan başqa İraqın mərkəzi hissəsinin kəndlərində: Qaratəpə, Kifri və ətraf kəndləri, Tozxumatu və ətrafında yaşamışlar. Bayat boyu əsas etibarilə Əl-Azım vilayətində, Tozxumatu ilə Qaratəpənin cənubu arasındakı ərazidə məskən salıb. O kəndlərin ən tanınmışları bunlardır: Əmirli, Bustamli, Zəngli, Sayat. Bundan başqa türkmanlar Daquqda, Zeynəlabideyn kəndində və ətraf yerlərdə məskən salıblar. Onlardan Təzəxəmatlı, Kerkük və ətrafını, Leylanı, Əmərkəni, Başiri, Topzavını, Türkləri və Kerkükün çoxlu kəndlərini göstərmək olar. Hazırda Altın Köprüdə, Ərbildə, Mosul və ətrafında, Neynəvada, Tələfərdə və ətrafında, Tikritdə, Samarrada da türkmanlar yaşayırlar.

(ardı var)